

MATOUŠ

LEDEN 2004

ČÍSLO 27

„Lenoši se do nebe nedostanou!“ (sv. Jan Bosko)

ÚVODNÍK (z pastýřského listu)

Občas slychávám od kněží otázku: Na co se máme v pastoraci zaměřit? Jaké jsou priority naší diecéze? Odpovídám jako před více než deseti lety na setkání kněží na Zelený čtvrtek: **rodina a farnost**. Na tyto dvě věci je potřeba v nejrůznějších formách zaměřit největší péči a úsilí. Tento rok prožijeme jako **rok rodiny**. Přejí si, aby se společenství mladých i dětí, modlitební kroužky, scholy, senioři, nemocní a další skupiny věřících zaměřili na všechno, co souvisí s cestou ke zdravé rodině. Rodiny jsou ohroženy infekcí nejednoty manželů, přesvědčením, že výchova se uskutečňuje samocinně, zapomináním na to, že děti patří v první řadě Bohu, strachem, že výchova kazí přirozené sklony, infekcí sobeckého osobního prospěchu a neschopností oběti pro vzdálenější cíle. Bez ochoty k oběti, která je jednou z forem lásky, však nebude šťastná ani rodina, ani jednotlivec. Proto vás všechny vybízím, abyste se společně i soukromě **modlili**. Za mladé lidi, kteří chtějí žít v dobrém manželství a dlouhodobě a systematicky se na ně připravují. Za jejich odvahu mít děti, protože děti jsou schopny vychovávat rodiče a být školou nejen jejich života. Za rodiče, kteří s bolestí ztrácejí děti, aby o tom jako Panna Maria rozvažovali ve svém srdci. Za všechny, kteří učí své děti svobodné zodpovědnosti v souladu s Božím řádem a jsou ve svém počínání trpěliví. Za vás, rodiče a prarodiče, kteří jste ochotni s odvahou obětovat svou vynalézavost, čas a energii pro výchovu vlastních i nevlastních dětí a neuzavírat se sami v sobě. Za vás, kterým manželství ztroskotalo. I když mnozí nemůžete přistupovat ke svátostem, církev vás provází svými modlitbami a přijímá ve svém středu. Za politiky a veřejné činitele, aby usilovali o hledání toho, co rodiny stmeluje, nikoliv co rozděluje a vytváří překážky nebo diskriminuje. Za pracovníky všech typů médií, aby měli odvahu prosazovat to, co může druhé povzbudit v dobrém. Denně děkuji za vás, kteří máte bez výmluv a alibistických vytáček, že „doba je už taková a nic už se s nimi nedá dělat“, odvahu vychovávat své dospívající děti, i za vás, kteří se snažíte rodinám nezištně pomáhat. Moc si přeji, abyste se všichni stali ve farnostech i mimo ně motorem všeho, co rodinám může po vnitřní i vnější straně pomáhat.

Váš biskup Vojtěch

MATKA TEREZA – vezmi a čti

Nejlepším prostředkem pro duchovní pokrok je modlitba a duchovní četba. „Vezmi a čti,“ slyšel sv. Augustin, a po četbě se změnil jeho celý život. I život sv. Ignáce se změnil, když četl jako raněný voják životopisy svatých. Jak často jsme i my pocítili během duchovní četby, že se naše duše naplňuje světem. Sv. Tomáš

Kempenský píše: „Vezmi knihu do svých rukou tak, jak vzal do svých rukou Simeon dítě Ježíše. Na závěr knihu zavři a poděkuj za každé slovo z úst Božích, protože jsi našel na Božím poli ukrytý poklad.“ Sv. Bernard říká: „Nesnaž se ani tolik rozumět tomu, co čteš, jako spíše povzbudit se tím, co čteš. Ať nezemřeme hladu uprostřed nadbytku!“ Nečteme-li dobře, pak nám četba opravdu nepřináší mnoho užítka. Duchovní četba je jedna z těch povinností, které si nikdo nemůže dovolit zanedbávat.

blah. Matka Tereza

Jeden z nápadů k četbě

Asi do svých dvaceti jsem si vedl čtenářský deník, ale přestal jsem s tím a je to chyba. Setkal jsem se s vynikajícím systémem, který bych doporučil zejména mladým studentům. Pater Ladislav Simajchl působil kdysi v Panských Dubenkách na Vysočině a tam mi ukázal svůj systém. Když si vezme do jedné ruky knihu, do druhé vezme papírek. Jakmile čte nějakou hezkou myšlenku, dejme tomu na téma odpuštění, na papírek si napíše heslo odpuštění, název knihy, číslo stránky a čte dál. Za chvíli najde podnětnou myšlenku o zradě a zase: zrada, kniha, strana... Simajchl měl celou kartotéku, kde třeba pod „Z“ měl hesla: zrada, zdraví, zásluha a další, a kam odkazy z každé přečtené knihy přidával. Říkal mi, že to takhle dělá celý život.

Jaroslav Max Kašparů

Přehled o životě v r. 2003

Významné události ze života církve:

Od r.1988 jsme se připravovali na svatovojtěšské milénium tzv. Desetiletím mravní a duchovní obrody národa. Významnými mezníky byly svatořečení Anežky Přemyslovny do Říma, listopad 1989 a 3 návštěvy papeže s kanonizací kněze Sarkandra a matky Zdislavy. Poslední 3 roky minulého století se církve chystala na jubileum 2000. Ke vstupu do 3.tisíciletí napsal papež Jan Pavel II. všem křesťanům dopis Novo millennio ineunte. R.2003 ukončil službu prezidenta V.Havel, byl vysvěcen nový kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů na sídlišti ve Zlíně, na Velehradě se konalo 1. zasedání Plenárního sněmu katolické církve ČR, při oslavách 25. pontifikátu papeže svatořečil Matku Terezu a zakončil Rok růžence, návrh smlouvy mezi ČR a Vatikánem zamítla Poslanecká sněmovna, nuncius v ČR arcibiskup Ender byl odvolán, Tomáš Špidlík byl jmenován kardinálem, biskupem v Litoměřicích byl jmenován kněz naší diecéze Pavel Posád, rodák z Budkova u Jemnice, t.č. spirituál kněžského semináře v Olomouci, nastávající rok 2004 nás biskup Vojtěch vyhlásil pro naši diecézi jako Rok rodiny. Pravidelně navštěvuje nedělní bohoslužby necelé 4% obyvatel naší republiky.

Naše farnost je tvořena a spravována takto:

Naše farnost leží na území tří obcí: Fryšava, Tří Studně a Sklené. Nedělního shromáždění se účastní cca 120 křesťanů, z toho asi z Fryšavy 60, ze Třech Studní 18, ze Skleného 12, tzn. 3% z naší farnosti; dále z jiných obcí z Vlachovic 5, z Počítkek a Vysokého 5, ze Žďáru a N.Města 10 a ostatních 10. Z celkového počtu 530 obyvatel z celé farnosti (Fryšava 330 obyv., Tří Studně a Sklené á 100 obyv.) je to 16,5%. Patrně se jedná o farnost v obcích s nejmenším počtem obyv., která je samostatně obsazena. Za posledních 5 let se v duchovní správě na Fryšavě vystřídal 7 kněží a nyní je farářem Jiří Veselý, řeholní kněz – z kongregace Salesiánů Dona Boska. Ve farnosti dále žije v samostatném domku kněz Ladislav Simajchl, který vypomáhá především zpovědní službou zde i v okolí. Od května 2002 je ustanoven ERF, kterou tvoří farář a 5 farníků (F-3, TS-1, SK-1). V uplynulém roce proběhly ve farnosti tyto aktivity: beseda a promítání o Indii, latinská mše sv. s gregoriánským chorálem, koncert skupiny „Ryby“, předprázdninový víkend dětí na Medlově, farní tábor pro

mládež v Kostelním Vydří, pouť do Czestochowe, oprava oken farní budovy divadlo jednoho herce Miloslava Částka, společné pomazání nemocných, výroba adventních věnců a vánočních přání a svíček.

V r.2003 jsme křtem přijali do našeho společenství 7 dětí: Martin Šerdzik z Vlachovic, Jarmila Příhodová z Rokytina, David Jirouš ze Skleného, Eva Ciháková z Brna, Barbora Stehlíková, Klára Staříková, a Petr Musil z Fryšavy. Poprvé přijalo svátostného Ježíše 6 dětí; birmování proběhlo naposledy r. 1997. Svátost manželství si udělili 3 páry snoubenců: Jirouš ze Skleného a Povolíná z Poličky, Rudolf a Vojancová z Prahy, Šebek z Kuklíku a Šebková z NM. Při pohřbu jsme se rozloučili se 1 zesnulým: Jaroslav Kunc ze Skleného. Náboženství na obecné škole navštěvuje 12 dětí, na katechezi z městanky je přihlášeno 8 starších školáků, společenství mládeže se zúčastňují 3 dospívající. Každou středu jsou bohoslužby pro rodiče s dětmi, při kterých uvážujeme nad dějinami spásy, zvl. ve SZ.

Hospodaření, příjmy a největší výdaje, stav k 31.12.2003:

Příjmy celkem 206.000: sbírky 150.000 + dary 27.000 + ostatní 29.000

Výdaje celkem 270.000: odvedené sbírky 19.000 (svatopetrský halář 6.600, charita 3.400, bohoslovci 1.800, církevní školy 2.800, misie 4.400) + desátek na biskupství 12.000 (2002/2: 6.500 a 2003/1 5.500) + provoz fary 90.000 (plyn 5.100, elektro 1.600 a telefon – celkem 7.500/měs. – nezapočítáno voda, odpad a pojištění) + provoz kostela 50.000 (elektro (12.500/Q – nezapočítána kaple Sklené) + opravy 40.000 (nářez oken 38.000, varhany 2.000) + materiál 49.000 (koberec 8.500, sekačka 6.500, pračka 4.200, sporák-kamna 1.800, obleky pro ministranty 3.500, zpěvníky a dary 23.000, mikulášská 1.500) + ostatní 10.000 (autobus-tábor 8.000...).

Stav k 1.1.2003: 200.417 Kč, stav k 31.12.2003: cca 127.000.-Kč.

Na závěr občanského roku 2003 děkuji za jakoukoli pomoc a podporu v životě farnosti i v její duchovní správě, jak v oblasti pastorační, tak i v materiální. Děkuji i těm, jejichž práce není vidět, kteří se modlí za farnost, obětují Bohu své bolesti nebo utrpení - bez práce a modlitby není možný pokrok a růst. Děkuji všem, kteří dávají dobrý příklad všem kolem sebe. Pán Bůh ať všem odplatí. To, co nás čeká, není jen mou starostí, ale záležitostí všech. K tomu připomínám slova sv. Jakuba: „Milovní! Jakpak můžete říkat: *Dnes nebo zítra půjdem do toho nebo onoho města, zdržíme se tam rok, budeme obchodovat a vydělavat. Vždyť přece vůbec nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, kterou je chvíli vidět, a potom zmizí. Spíše máte mluvit taktó: Dá-li Pán b"h, budeme žít i podnikneme to nebo ono.*“ (Jak 4, 13-15)

P. Jiří Veselý, salesián

POZDRAV tentokrát až z Říma

Milí fryšavští farníci, zdravím vás z Říma a vzpomínám na krásnou Vysočinu. Zvláště teď, kdy je jistě kouzelně krásná v bílém závoji. Pravidelně sleduji na internetu zprávy o České republice a vždy se dívám, jaké počasí je u vás (nebo lépe řečeno u nás). Záběry ze Zlaté lyže ukazovala i italská televize. Tady pomalu začíná jaro, před několika dny byla jarní bouře. Je to tu opačně než u vás: kratoučká zima (nepříjemná, sice nad nulou, ale velmi sychravá) a dlouhatánské léto. Vánoce jsem prožil v Římě a zúčastnil se i bohoslužeb se Svatým otcem v bazilice sv. Petra či na náměstí, kde stojí velký betlem a vánoční strom. Letošní požehnaní Urbi et orbi - městu a světu, jak jste mohli vidět v televizi, papež nedával jako obvykle z balkonu průčelí baziliky, ale kvůli možným teroristickým útokům na bezpečnějším místě dole před bazilikou. Rozhodla tak vatikánská ochranka i italská policie. V české studentské koleji Nepomucenum je

nás asi 20 bohoslavců a 20 kněží z ČR a odtud docházíme na nedalekou Papežskou lateránskou universitu, kde prostředí je zcela mezinárodní. Letos je zastoupeno téměř 100 zemí. Těším se moc na vás na všechny, až se uvidíme na Fryšavě, na kterou, opakují, často a s láskou vzpomínám, samozřejmě i v modlitbě. A nebo až budete při již tradičním autobusovém zájezdu navštěvovat bývalé kněze farnosti, zajďte i do Říma. Velmi rád vás provedu po všech jeho krásách.

V Kristu Váš P. Tomáš Holý

Hromnice

„Nyní, Pane, můžeš propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji...“
Tak se modlí stařec Simeon a děkuje za spásu, pro kterou žít mu bylo jedinou starostí a radostí. Stalo se tak 40. den po narození Ježíše (Lk 2,22), na kterého se vztahovalo ustanovení „v zákoně Páně: Vše, co je mužského rodu a otevírá život matky, bude zasvěceno Pánu“ (v.23). Mojžíš tak připomíná lidu jeho osvobození z otroctví mocnou rukou Boží, 10. egyptskou ránu, paschu = přejítí, Ex 12,12). Obětovaný dar vyjadřoval vděčnost člověka Bohu. Zatímco prvotiny plodin a zvířete byly opravdu obětovány, první dítě v rodině bylo Pánu zasvěceno a obětována byla za něj výkupná náhrada (v.24). Josef a Maria obětují dnes Ježíše jako prvotinu všeho lidstva. Lid vzdává Bohu díky za osvobození z otroctví hříchu. Jako Izrael obětoval to nejcennější, co od Boha obdržel, tak i zde je obětován dar nad dary, sám Boží Syn. A jako byl Izrael z Egypta vyveden jasem ohnivého sloupu, tak zde vyvádí Boží Syn lidstvo z temnoty hříchu. Při křestních obřadech kněz žehná matce, která děkuje Bohu za své dítě. Oba rodiče jsou plni údivu nad zázrakem života (v.33) a pociťují velkou důvěru Boží: vrátit Bohem svěřený poklad a vychovat dítě k Jeho obrazu. Bůh sám zasvěcuje každého křtem, který je nejzávažnějším plodem velikonočního Beránka (Ex 12,13). Proto se 2. února slaví svátek Uvedení Páně do chrámu nebo také Obětování Páně, dříve Hromnice. Jiný název Očišťování P. Marie připomíná nepřijemné, ale užitečné ustanovení, jež chránilo život matky, zůstávající po porodu 40 dní v ústraní jako rituálně nečisté. Bylo toho třeba Neposkvrněné Panně? Na východě je tento den Slavností světla, Svátkem setkání. Stařec Simeon pronesl prorocká slova o Ježíši: „světlo k osvícení pohanů“ (v.32a). Denní modlitba církve každý večer končí tímto zpěvem v tzv. kompletáři (Kanc.089). S radostí 4. růžencového desátku se začíná obět Ježíše Krista a sedm bolestí jeho Matky (v.35a). Průvod s rozžatými svícemi je vyznáním víry, radostí a odhodlání nést světlo víry hledajícím a stát se tak slávou nového Izraele (v.32b) - vzít do náruči potřebné kolem a věnovat jim své upracované a sepnuté ruce (srov. v.37). Tehdy vyjde najevo naše smýšlení (v.35b). Každý z nás pak objeví ve svých prázdných rukách Dar ze všech darů nejzávažnější a jediným zvoláním našeho srdce bude: „Nyní, Pane, můžeš propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji...“

KALENDÁŘ

30.1.	pá	18,30	slavnost sv. Jana Boska zakladatele salesiánů; mše sv. a společný večer
2.2.	po	17	svátek Uvedení Páně do chrámu
25.2.	zv.	Hromnice; mše sv. se svícením svící	
	st	17	Popeleční středa
			den přísného postu; mše sv. s udílením popelece
			začíná doba postní

MATOUŠ – zpravodaj farnosti Fryšava, Tři Studně, Skleně